

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Gospodom volilcem logaško-postojinskega okraja!

Z ozirom na sklepe volilnih shodov v Logatci in Postojini in po poizvedovanju mnenja zaupnih mož priporočam klub narodnih poslancev gospodom volilcem, da naj izvolijo za deželni zbor dne 29. novembra t. l.

g. Hinkota Kavčič-a,
posestnika na Razdrtem;

za državni zbor dne 6. decembra t. l.

g. dr. Andreja Ferjančič-a,
c. kr. državnega pravdnika namestnika v Ljubljani.

V Ljubljani, 24. novembra 1886.

Klub narodnih poslancev.

Slovani avstrijske delegacije pa vnanja politika.

Delegacijo državnega zbora je čakala težavna naloga, ko je bližal se čas, da jej je izraziti svoje mišljenje o politiki vnanjega našega ministra, zlasti o stališču delegacije nasproti rusko-bolgarskemu sporu. Glasila nemško-avstrijske in nemško-narodne stranke so jo spremljala s posmehljivimi pogledi, v srci s prepričanjem, da bode razdor Taaffejeve stranke v delegaciji dobil legalen svoj izraz povodom vnanjepolitičnih vprašanj, ko ga nikakor neče dobiti v vprašanjih notranje politike. Nemška škodoželjnost ni bila neosnovana, bila so pred zborovanjem delegacije res znamenja, da delegacija državnozborna letos ne bode jedina glede bolgarskega konflikta, ki je v zvezi z vnanjo politiko države. Močna stranka, ob jednem zastopnica Taaffejeve podpore, so v delegaciji zastopniki slovanskih kronovin V teh kronovinah, v čeških, poljskih in slovenskih pa žalibog vlada različno mnenje o bolgarsko-ruskem vprašanju in o stališču, katero naj njemu nasproti zavzema avstro-ogersko cesarstvo. Kar se tiče Poljakov, razodevali so njih listi ves čas kipečo mržnjo proti Rusiji. Soditi po tem, bi politika poljskih zastopnikov gibanja pod Dunavom ne opazovala z avstrijskega stališča, nego s

stališča specifično poljskega. Želja, da bi ruska diplomacija ne dosegala svojih namenov, da bi Rusijo v Bolgarskej doletelo maščevanje za protipoljsko njeno preteklost, ta želja bila je videti izvir in smoter vsemu poljskemu vedenju glede na sedanje razmere Rusije in Bolgarske. Glasoviti članek „Gazete Narodowe“ je celo zahteval, da bi poljska želja bila vodilo politiki grofa Kalnokyja in se je celo predznil, Čehe izključiti za letos od posvetovanja v zadevah vkupne države, na kar mu seveda neso dolžna ostala krepkega odgovora glasila češkega naroda. Drugače, kakor Poljaki, so se izraževali Čehi in ž njimi mi Slovenci. Ta naroda nemata, zakaj bi Rusijo sovražila, nemata ničesar ni glede sebe, ni glede avstrijske države, katerej je Rusija že večkrat v zadregi pomagala, pa jej nikdar ni še zlega storila. Gledati z mržnjo na Rusijo, za to ni nobenega povoda ni češkemu, ni slovenskemu narodu. Narobe, oba vežejo krivni, moralni ozirom, ja vežejo kulturni slovanski smotri. Čehi in Slovenci se nismo odpovedali slovanstvu, kakor Poljaki, pa zato imamo dosledne, tople simpatije do ruske države, kot velemočne predstaviteljice slovanskega imena, kot zaščitnice slovanske moralne veljave. Koder se ona trudi za slovanske smotre, tam jo spremljajo tudi naše iskrene simpatije! V prsni čeških in slovenskih zastopnikov v tem oziru torej ni in bi ne smelo biti kolizije.

Toda drug konflikt nastaja v njih in tu je treba najti pravega pota. Bolgarsko vprašanje zatočilo se je, kakor znano preporno jabolko v svet, in vzbudilo nasprotstva, vzbudilo simpatije in antipatije. Poudarja se zlasti v nemških listih, da se Bolgari poganjajo za svojo svobodo, samostojnost in nezavisnost, torej za ideale, kateri morajo biti sveti vsakemu človeku. S tega stališča obsoja se Rusije sleherni korak, proslavlja pa gospodov Stambulov, Radoslavov in dr. sleherni čin.

A to stališče je napačno, prisiljeno. Nezavisnost in samostojnost sta sicer jako lepi besedi, žal, da sta pri sedanjih razmerah le — lep sen. Kdor opazuje Evrope politični razvoj, uveril se je že davno, da male države, kakeršna je baš Bolgarija, o nezavisnosti niti sanjariti ne mogo, temveč, da se morajo naslanjati na večje, močnejše. In kaj bi bilo

naravneje, nego li, da se Bolgarija naslanja na svojo osvoboditeljico, na Rusijo, ki je za njo žrtvovala nad milijardo rubljev in hekatombe vojakov, katera bi torej vsaj smela nadzorovati, kako se ogromna njena investicija uporablja. A recimo, da bi Bolgariji ne bilo treba naslanjati se na Rusijo, kaj bi bila posledica? Ista, kakor v Srbiji. Naslanjati bi se morala na drugo velesilo, prišla bi morda z dežja pod kap, zlasti ko bi se po svojej leži morala upogniti pod pokroviteljstvo Turčije in nemožno ni, da celo jako verjetno, da bi se jej v gmotnem oziru potem tako godilo kakor Srbiji, katera je bila za kneza Mihajla brez dolgov, uzorna država, jugoslovanski Pijemont, a je sedaj moralno poražena, ima nad 300 milijonov državnega dolga, kar je toliko, kakor 170 dinarjev na glavo vsacega njenih prebivalcev.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. novembra.

„Narodni Listy“ grajajo postopanje čeških delegatov Matuša in Riegra. Ta list pravi, da bi bili morali češki delegati odločno zavrniti sumničenje, da hoče Rusija uničiti svobodo Bolgarije. Vse to je laž in obrekovanje. Rusija Bolgarom neče niti lasu skriviti, ampak le dopustiti neče, da bi Bolgarija bila žoga za tuje intrige, da ne bode kri, ki je tekla na Balkanu, zastoj prelita. Češki delegati bili bi morali zagovarjati resnico in odločno izjaviti, da do sedaj Rusija še ni ničesar zakrivila in da njeno postopanje ne nasprotuje avstrijskim koristim in da bodo zategadelj Kalnoky-ja le tako daleč podpirali, kolikor si prizadeva sporazumeti se z Rusi. To bi bilo pravo avstrijsko stališče.

Vnanje države.

Odkar se govori, da je knez mingrelski ruski kandidat za bolgarski prestol, se razni listi mnogo bavijo z njegovo osobo. Nekaterim ruskim listom se zdi, da je knez prevelik častitelj nemštva, nemški listi pa menijo, da je preveč Rus. „Kreuzzeitung“ je izvedela, da je knez jako bolehen in apatičen, tedaj njegova kandidatura ni jako verjetna.

Odhod ruskih diplomatskih zastopnikov iz Bolgarije je kolikor toliko prestrašil tudi vladno stranko. Mnogi že spoznavajo, da ni prav, da so se tako oddaljili od Rusije osvoboditeljice. To spoznavanje utegne privedi do ugodne rešitve bolgarskega vprašanja. Čaharija Stojanov je pri odhodu Rušču-

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

(Dalje.)

Tatavola pa kosilo.

Spet prestopiva dolinico, ter dospela do drugega grškega predela, do Tatavole. Želodec naju opominja, da je potreben, da zahteva, kar mu gre; zato upotrebliva to priložnost, ter obiščeva notranjost jedne izmed onih neštevnih krčem Carigrajskih, ki prav čudno izgledajo, pa so vse jednake. To ti je soba, bratek, iz katere bi mogel narediti gledališče, razsvetljena skoro zmeraj z odprtino uličnih vrat, okolu katere se vije visoka galerija z ograjo. Na jedni strani je žrjavišče, na katerem človetina v srajci peče ribe, vrti pečenke, vari meso, upotreb-ljajoč še druge načine, s katerimi krati človeško življenje. Na drugi strani je klop, na kateri drugi človekonja deli bel kruh in črno vino v čašah z ročajem; spredaj in na sredi majhni stoli pa mizice, malo večje od stolčkov, ki te spominajo na čevljarski stolček. Ustopiva notri z nekim sramom, kajti

notri je bila družba Grkov in Armencev nizkega stanu, ter sva se bala, da naju bodo gledali z zaničljivo radovednostjo. Toda nihče naju vredna ne ceni pogleda. Carigraji, mislim, so najmanje radovedni ljudje na tem svetu; treba je, da si ali sultan ali pa, da se izprehajaš gol po ulicah, kakor oni perski norec, da te kdo opazi, da se zavedaš, da si na svetu. Sedeva v kot ter čakava. Ali nihče ne pride. Potlej še le spoznava, da v Carigrajskih krčmah mora vsak sam sebi streči. Greva k žerjavišču, da nama dado pečenke, kdo ve, od katere čveteronožnine, potlej h klopi, da vzameva čašo smolatega vina s Teneda, in prinesši vse to na mizico, segajočo nama do kolen, sva opravljala žrtvo, drug drugega gledajoča. Plačava prav potrpežljivo, odideva molče, boječa se, da bi po pasje ne lajala ali po oslovski ne rigala, sploh, da bi nama iz usti ne pala kaka debela, pa jo voljna kreneva k Zlatemu rogu.

Predmestje Kasimpaša.

V desetih minutah sva bila spet v sredi Turčije, v veliki muselmanski vasi, v Kasimpaši, takorekoč v mestu, polnem džamij in derviških samostanov, vrtov in gajev, kar zavzema cel breg in celo

dolinico ter se razteza do Zlatega roga. Z višin Kasimpaše uživaš čaroven razgled. Pod seboj na obrežji vidiš ogromno pomorsko orožarno Terskare, gomilo kopališč, tvornic, trgov, skladišč in vojašnic, katera se miljo daleč razprostira po celem Zlatem rogu, ter služi za vojno luko. Vidiš palačo vojnega ministerstva, velikansko in lahko, ki je, kakor bi plaval na morji, in ki riše bele svoje oblike po temnem zelenji pokopališča; luko, v kateri križajo parniki in čolnovi, polni ljudij, ki pluskajo mej nepremičnimi oklopnici in starimi fregatami iz krim-ske vojske. Na nasprotni obali pa vidiš Štambul in Valentov vodovod, ki meli svoje visočinske oblike v azurno nebovje; velike džamije Muhameda in Solimana ter sila hiš in minaretov.

Kavarna.

Da moreš bolje uživati ta prizor, sedi pred turško kavarno, kakor midva, ki sva srkala četrto ali peto onih dvanajst čašic kave, katere je treba, hočeš ali nočeš, vsaki dan popiti, kadar si v Štambulu. Kava je bila slaba, ali kakor vsaka turška kava, prav izvirna, morda ne veliko drugačna od one prvotne kave iz časov Solimana velikega, ali pa iz onih časov, ko je Murad IV. po noči okolu hodil

škega konzula nagovoril in obžaloval, da odpotujejo ruski konzuli. Nemogoče je, da bi se pretrgale zveze mej Rusijo in bolgarskim narodom, tega bi ne trpeli niti bolgarski niti makedonski Slovani. Bolgari so pripravljeni vsprejeti ruske pogoje, ako se jim le pusti ustava.

Če je verjeti poročilom nemških listov iz Peterburga, ruski vladni krogi nikakor neso posebno navdušeni za vojno. Bojé se, da ne bi Kitajci napali Rusije, ko bi se v Evropi zamotala v vojno. V Peterburg je prišlo zopet mnogo bolgarskih častnikov, ki so morali ostaviti domovino. — „Wiener Tagblatt“ izvedel je, kakor trdi, iz dobrega vira, da car misli 27. novembra oditi s svojim dvorom v Moskvo, kjer se bode objavila carjeva volja. Carja bodo spremili v Moskvo vsi veliki knezi. Londonski in Dunajski veleposlanik bosta poklicana v Peterburg. V Gačini bil je te dni važen posvet, katerega so se udeležili vsi ruski metropolit, ministri in veliki knezi. — Nasproti poročilom nemških listov, ki zatrjujejo, da v Peterburgu ne mislijo na vojno, piše se od tam v orleanistični „Soleil“, da je vojna z Avstrijo neizogibna in blizu. Priprave za vojno so že skoro končane.

Kolikor se dá posneti iz Peterburških oficijoznih listov, so Rusi silno nevoljni na Nemčijo, ki ovira rusko politiko. „Novoje Vremja“ preti Nemčiji, da se bode Rusija še bolj približala Franciji, ruski veleposlanik v Berlinu, Šuvalov, bode pa šel na daljši dopust, kakor je bil šel baron Mohrenheim. — Kakor Wolffov bureau javlja, ni res, da bi Nemčija ne bila marala prevzeti varstva Črnogorcev. Ko je Rusija poprašala Nemčijo, če bi prevzela varstvo ruskih podložnikov, je slednja pritrdilno odgovorila brez vsakih pridržkov. Kaj je bilo uzrok, da se je Rusija pozneje premislila, se ne vé. — Ruska vlada je nameravala vzeti večjo svoto denarja na posodo. Obrnila se je v tej zadevi do Berolinskega bankirja Bleichröderja, da bi preskrbel posojilo. Povabila ga je v Peterburg, kjer se bode z njim natančneje dogovorila o posojilu. Bleichröder šel je poprej k Bismarcku v Varzin in slednji mu je svetoval, da naj nikar Rusiji ne preskrbuje posojila. Bleichröder je slušal Bismarckov svet in ni potoval v Peterburg.

Razni italijanski listi pišejo, da Italija nikakor ne misli v vseh slučajih podpirati avstrijske orijentske politike. „Reforma“ pravi, da bi Avstrija v Solunu Italiji več škodovala, kakor pa razprostranje ruske sile na Balkanu. Res so v Italiji odbravali Kalnokyjev govor in bodo tudi podpirali njegovo politiko, dokler se bode Avstrija držala načela, da Balkan mora pripasti balkanskim narodom.

Že večkrat se je govorilo, da bode morda Turčija zasela Vzhodno Rumelijo, ko bi tam zavadala popolna anarhija. Zbrala je že na vzhodno-rumelijske meji mnogo vojakov. Kakor se pa piše „Pol. Corr.“ iz Carigrada, Turčija drugače ni nikdar nameravala zasesti Vzhodne Rumelije, kakor če bi jej Evropa naročila. Ruski veleposlanik Nelidov je naznanil turskeji vladi, da Rusi ne mislijo zasesti Bolgarije, pa tudi ne bodo pustili, da bi kaka druga vlast jo zasela. Ko bi Turčija zasela Vzhodno Rumelijo, bi Rusija takoj Bolgarijo. Vsled te izjave je turška popustila vsako misel na okupacijo Vzhodne Rumelije.

V Srbiji so se razšle vse hajduške čete, ker jih je žandarmerija hudo preganjala. Nekatere so se umaknile v Bolgarijo, kjer jih oblastva tudi preganjajo, kajti zmatrajo jih za orodje Rusije.

Francoskeje zbornici došla je peticija dedičev vojakov prve republike in cesarstva. Omenjena peticija zahteva, da se odvzame premoženje orleaniskim princem, ki je cenjeno 125 milijonov francov, ter obnovi s tem denarjem legat, kateri je ustanovil Napoleon I. za dediče njegovih vojakov. Peticija se je izročila komisiji, katera pretresuje predlog, da bi se premoženje rodbin, ki so vladale v Franciji, vrnilo narodu.

Jedva sta se Italija in Anglija sporazumeli, da bodeta vzajemno nasprotovali Rusiji, že jima

s sabljo v roki, da lastnoročno kaznuje one, ki bi varili ta prepovedani srkljaj. Koliko cesarskih fermanov, koliko bogoslovskih prepirk in krvavih bojev ni izklical ta „sovražnik spanja in rodovitnosti“, kakor so ga poimenovali ostri uleme, ta „blagoduš sanj in vir domišljije“, kakor so ga klicali strpljivejši uleme, ki je pa zdaj za duhanom najslajša okrepnina tudi najubožnejšemu Osmancu! Zdaj se pije kava na vrhunci galatskega in seraskijerskega stolpa, v vsih parobrodcih, v kopelih, po trgovcih. Kjerkoli si v Carigradu, treba ti je le poklicati, ne da bi se ozrl: „kafédži!“ pa imaš v treh minutah puhtečo taso kave pred seboj.

Najina kavarna je bila vsa bela soba, do moške velikosti z deskami obložena, s prav nizkim divanom ob stenah okolu. V jednom kotu stoji žrjavišče, pri katerem vari Turčin krivega nosu v bakrenih posodah kavo. Počasi jo pretaka v majhine tase, sladkora sam vanjo devajoč. V Carigradu se kava kuha za vsacega gosta posebej, zaslaži se mu dobro, ter se mu prinese s čašo vode, ki jo Turki pijo vsikdar, preden taso ali šalico pritisnejo k ustam.

Dalje piše.

preti v Egiptu nevarnost. 50.000 Abisincev pod poveljstvom Ras Alule bliža se Kassali. Hkratu pa prihaja vest, da je abesinski kralj Njeguš odpravil poslanstvo z mnogimi darovi h Grevy-ju v Pariz. Kakor se misli, bode abisinski kralj prošil za francosko pokroviteljstvo. Že večkrat se je dalo Njegušu razumeti iz Pariza in Aten, da drugače se ne bode Abisinija ubranila italijanskega ali pa angleškega gospodstva, kakor če prizna francoski protektorat. Dosedaj ni maral Njeguš slušati svetov, ker ga kot svetovnega načelnika abisinske pravoslavne cerkve ni mikalo pokroviteljstvo katoliške države. Poslednji čas ga je pa pregovoril koptiški pravoslavni patrijarh, sklicevajoč se, da je pravoslavna Grška tudi pod francoskim pokroviteljstvom. Misli se pa, da je morda tudi Rusija nekoliko uplivala na abisinskega vladarja, da tako napravi svojim nasprotnikom novih težav v Afriki.

Najvažnejša stvar, s katero se bode bavil nemški državni zbor v bližnjem zasedanju, je zakon o vojaškem septennatu. Ta predloga se je že predložila zveznemu совету. Njena vsebina pa časniki še ni popolnoma znana. Kolikor se da posneti iz oficijoznih izjav, misli Nemčija pomnožiti prezenčni stan vojske za 41.000 mož in osnovati nov voj.

Dopisi.

S Koroškega 23. novembra. [Izv. dop.]

Prvi redni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda „Beljak in okolica“ vršil se je zadnjo nedeljo pri Št. Lenartu pri sedmih studencih jako slovesno. S cerkvenega stolpa in mnogih hiš plapolale so raznovrstne zastave: slovenska, avstrijska in koroška. Posebno lepo okrašena je bila gostilna Majerčeva, v kateri se je zborovalo. Nad vrati zborovalne sobe lesketal je izmej zelenja prihajajočim nasproti lepo izdelan in s slovenskimi trobojnicami okrašen pozdrav: „Dobro došli Slovani!“

Udeležilo se je zbora nad sto kmetov, 6 gospodov duhovnikov in drugih rodoljubov iz Beljaka in okolice. Tudi naše slovensko ženstvo bilo je zastopano. Celovško podružnico zastopala sta gospod Gregor Einspieler, mestni kaplan v Celovci, in gospod Simon Janežič, nadporočnik v pokoji in odbornik družbe sv. Mohorja.

Začasni predsednik, g. Wutti, otvori zborovanje ob 1/25., pozdravi vse, ki so se zbora udeležili in zakliče trikrat naudušeno: „Živela presvetla cesarica Elizabeta, čije visoki god danes pri nas praznujemo!“ Št. Lenartski pevci zapoje cesarsko pesen. Potem poroča g. Wutti, da je visoka c. kr. vlada podružnico potrdila in da ima podružnica dosedaj 19 ustanovnikov, 37 letnikov, 52 podpornikov in 5 dobrotnikov, torej vkup 113 udov, koje število se še bode v teku leta za mnogo povišalo.

V stalni odbor bili so voljeni sledeči gospodi: Matija Wutti, posestnik v Št. Lenartu, predsednik; Simon Stöckl, župnik Št. Lenartski, Simon Incko, župnik v Podklostru, namestnika; Janez Gailer, posestnik v Ločah, blagajnik; Fran Katnik, župn. oskrbnik na Brnci, Janez Lapuš, posestnik na Brnci, namestnika; Janez Wuherer, posestnik v Št. Lenartu, tajnik; Matevž Markovic, posestnik v Ločah; Ignac Mikula, pesestnik v Podklostru namestnika.

Po dovršeni volitvi nastopi gospod župnik Incko in v lepem in navdušenem govoru razloži življenje in zasluge svetih apostolov Cirila in Metoda, kojima v častni spomin se je naša družba ustanovila in blagi namen družbe. Živahno in vsestransko, pa tudi zaslužen odobravanje sledilo je temu govoru. Pevci pa so zapeli „Naprej“ in „Hej Slovenci!“ Potem nastopi g. Gregor Einspieler in mej drugim kaj izvrstno razloži, kako se naša družba od nemškega šulferajna razlikuje. Tudi ta govor poslušali so navzočni jako pazljivo in ga z veliko pohvalo vsprejeli. Po tem govoru prebrali so se brzojavni pozdravi in pismo gospoda prof. pl. Kleinmayrja iz Gorice, ki si je stekel mnogo zaslug za ustanovitev naše podružnice. On sam jej je ustanovnik, njegova mil. gospa soproga pa ustanovnica.

Brzjavili so:

Iz Ljubljane: Koroškim Slovincem danes zbranim pri otvoritvi svoje druge podružnice kliče srčni. naprej!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Iz Celja: Radostnega srca pozdravljamo drugo podružnico sv. Cirila in Metoda na Koroškem nadejajoč se krepkega delovanja za domovino in dragi narod. Živeli ustanovitelji! Živeli koroški Slovinci!

Celjska podružnica.

Iz Maribora: Mariborska podružnica želi najmlajši sestrici dolgo življenje in uspešno delovanje.

Dr. Rudolf.

Iz Ptujja: Slava vam, vrlji bratje v Korotanu! Krepko naprej!

Ptujska podružnica.

Iz Gorice: Zbranim koroškim Slovincem kličejo živeli!

Goriški Slovinci.

Čitanje telegramov prouzročilo je neizmerno navdušenje in veselje. Po dovršenem dnevnem redu zabavali smo se še precej dolgo in jako izvrstno. Poslušali smo izborni petje št. Lenartskih pevcev, samih vrljih kmetjskih fantov, ki se pod vodstvom tamošnjega organista kaj pridno vadijo. Slava in hvala njim! Da so se vrstile razne napitnice, mi ni treba še posebej omenjati. Vsak, kmet in gospod, veselil se je ta večer, ki ostane vsem nepozabljiv; in kdor je videl, kako navdušeno in pazljivo so poslušali kmetje slovenske govore in mile slovenske pesni in s kakim veseljem in s kako požrtvovalnostjo so polagali svoje doneske na žrtvenik domovine, prepričan je, da še Koroška ni zgubljena.

Iz Ribnice na Pohorji 20. novembra.

[Izv. dop.] „Marburgerice“ 131 štev. od 7. t. m. je v resnici zanimiva skoz in skoz. V dopisu „Z Dunaja“, so omenjeni „Die unzufriedenen Slovenen“ se ve na posmehovalni način, kajti znano je, kako naši nasprotniki vsak kamenček pobero, da ga na združeno desnico zapodé z namenom, tisto njim na veselje zrušiti. Pa tolikega veselja bodo jim Slovani težko napravili, kajti predobro so jim znane spletke nemčurjev, ki še vedno upajo popeti se na krmilo, da bi nas potem bičali s škorpionji. V drugem dopisu „Iz Ljubljane“ se zopet pohvalno omenja „Winische Consequenz“ in tudi „Slovenski Narod“, češ, kako se ta jezi nad slovenskim poslancem grofom Hohenwartom. — Mi bi lahko tukaj dopisunom prosto zaklicali: Ne čohaj se tam, kjer te ne srbi, kajti kaj so jim mari naše zadeve! Pred svojim pragom naj vsak pometa! V predelu „aus dem Gerichtsaale“ pa nahajamo opis obravnave, vršeče se pri c. kr. sodniji v Mariboru proti „junakom št. Lovrenškega čitalniškega škandala“, kjer se na drobno opisuje, kaj je kateri čitalniški gost, mirno se v družbi zabavajoč, kateremu v shodišče prihrvšemu nemčurju odborniku, ali tudi tja dospevši c. kr. žandarmeriji veselega povedal. Človek bi sodil: kdor pride nemir delat, on itak ne zasluži lepe besede in tudi tukaj so bili čitalničarji lahko hudo razžaljeni, ker so imeli od oblastnije pismeno dovoljenje zborovati, pa jih pridejo z biriči lovit. Je li to dostojnost? povprašali so se čitalničarji in povprašuje se še vsak pošteno in trezno misleč človek, videč, da oni, ki pravijo, da skrbje za javni red in mir, ga še le sami rušijo. Zaradi teh besed, bilo je baje troje udeležencev obsojenih na platež po 10 gld. Ko so si pa ustanovili nemčurji tamkaj svoj „Kapsel-Verein“, smelo je to društvo že tri leta obstajati, ne da bi se bilo to oblastnijam naznanilo, in tudi je pri zadnjem shodu imelo plesno veselico do belega jutra, pa še brez dovoljenja godbe. To je bilo vse prav, tjakaj tačas policiji in patroli ni bilo treba pogledati.

Če ravno je ta škandal pokazal v popolnej luči, kako težavno je mej nami tu na meji ustanoviti in vzdrževati pošteno slovensko društvo, se vender vsakdo, ki je kaj čul o tem, obrne z gnevom proč od takošnih breznačajnih ljudij, kakor je nemčurstvo tu na meji, zatorej išče si pripravnejšega domu in poštenejše družbe. Na ta način se tudi davno že nameravana ustanovitev slovenskega bralnega društva v Ribnici vedno bolj bliža uresničenju. Pravila zanj, izdelane po g. župniku v Vuhredu A. Kocovanu, so se pretresla, odobrila in podpisana odposlala višji oblastniji v potrditev. Prostore za društvo ponudil je tukajšnji mladi Slovenec, gosp. Lipe Strajhar, in tudi vodstvo bo prevzel on, ker kot bivši žandarski vodja zna dobro postaviti in predpise in se bode v vsakem slučaju znal ravnati. Vsa nada je, da bo potem Ribnica vse drugačnejše lice dobila, ko se jedenkrat zdrami ljudstvo iz neznosne brezvednosti in nezavednosti, katera prikimuje običajno temu, kdor zamore najboljše kričati. Namen bralnega društva bo: buditi in utrjevati slovensko narodno zavest in olikanje ter vsestransko izobraženje ne po lastnej krivdi v letargijo pogrezenih našincev, ter slednje tako pripeljati k pravemu prepričanju in narodnemu ponosu, pa tudi k odločnej brambi naših narodnih pravic. Le tako zamoremo še svojo sedanjo lastnino Sloveniji ohraniti, le s takim načinom odgojiti si mlad naroden naraščaj, ki bo stal trdno kakor skala, kljubovaje vsem navalom, vetrovom in zvijačam naših lisičjih zapeljivcev. Prosimo le drage brate Slovence, ki žive v boljših okolščinah, da bi nas blagovolili v tem tudi

vsestransko podpirati, slavna založništva slovenskih političnih časopisov pa, da bi nas vsaj od početka blagovolili zalagati s prepotrebno duševno hrano, oni, ki utegnejo, pa nas večkrat obiskovati in se osobno prepričati, da Slovencem njih narodnost in obstoj ni, kakor se navadno misli, več deveta briga. Torej: Bog daj k vsemu dobro srečo!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 23. novembra.

(Dalje.)

V razpravi zaradi plačila teh **5789 gld.** **22 kr.**, katere nam je naložila malomarnost prejšnje nemškutarske večine, oglasilo se je več govornikov.

Podžupan Vaso Petričič obžaluje, da so vsi prizivi bili zaman, kajti nastala bode sedaj neprilika, da se bode mnogim ubožnim meščanom, ki bodo z vso pravico pomoči prosili, ista morala odreči, ker bode treba za meščansko podporni zavod omenjeno svoto finančnemu erarju plačati. Da bi pa to prikrasjanje ubogim meščanom Ljubljanskim ne bilo toli občutljivo, naj bi se naprosilo finančno ravnateljstvo, da dovoli za plačilo omenjene svote dva set brezobrestnih letnih obrokov.

Odbornik dr. Tavčar zmatra za svojo dolžnost, opozarjati mestno občinstvo na to, da je vsa ta zadeva datirana iz tistih časov, ko so gospodje nasprotne nemške politične stranke v mestnem magistratu in v mestnem zboru imeli krmilo v rokah. Neprestano so v svojih listih sedanjemu narodnemu mestnemu zastopu očitali, kako zapravlja mestno premoženje in da ni sposoben, vladati mestno gospodarstvo. No, sedaj se vidi, kdo zapravlja! Kdor je prečital pogodbo z Mayerjem v tej zadevi, ne more se načuditi naivnosti, kako je hotel prejšnji nemški občinski zastop, za najemščino v pogodbo v podobi „daritve“ upisano, opehariti davčni erar. Tako postopanje je vse graje vredno in umestno je, da se tako delovanje naglaša in da taka stranka, katera je enakim načinom gospodarila, ali zagospodarila, nema pač nikake pravice očitati, da narodni mestni zastop ne ume gospodariti z mestnim premoženjem. (Dobro! Dobro!)

Odbornik Hribar misli, da ne bode mogoče izposlovati plačevanja v obrokih, drugače, ko da se bodo plačevale 6% obresti, za predpisano globo se pa, po mnenju govornika, niti obroki dovolili ne bodo.

Odbornik Ravnikar naglaša, da se je vsa zadeva doslej razmotraval le z juridičnega stališča, da bi pa treba bilo, da se ogleda natančneje tudi s finančnega stališča, zato je bi nasvetoval, da se vsa zadeva izroči finančnemu odseku v pretres in poročanje.

Odbornik Gogola misli, da bi se s prošnjo pri finančnem ravnateljstvu vendar še kaj doseglo, naj bi se torej uročila ponovljena prošnja, da se odpusti vsa globa ali vsaj velik del.

Poročevalec pravnega odseka dr. Mosche, pravi, da ni več časa, da bi to zadevo pretresal še finančni odsek, kajti v dopisu, došlem včeraj mestnemu magistratu od finančnega ravnateljstva (podpisanim po finančnem ravnatelju g. Dimitzu), preti se že z eksekucijo. Le za predpisani davek bilo bi morda mogoče izposlovati obroke, a morala bi se vsa svota obrestovati s 6% obrestmi, za nakazano globo pa nikakor ne, kajti ista većinoma pripada ovaduhu.

Pri glasovanju vsprejme se predlog podžupana Vaso Petričiča in odbornika Gogole, predlog odbornika Ravnikarja se odkloni. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Presvetla cesarica) podarila je povodom svojega imendne tukajšnjemu Elizabetišču 100 gld.

— (O Notranjski volitvi) prihajajo nam ugodne vesti. Večina volilnih mož je za dr. Ferjančiča, kar je tem naravneje, ker sta se oba volilna shoda z ogromno večino zanj izrekla in kakor čitatelj na prvi strani vidi, tudi klub narodnih poslancev. Nekateri listi pišejo v nasprotnem zmislu, svobodno jim, a smešno je, ako se piše, da se pri shodu v Postojni ni doseglo sporazumljenj, da je torej izid volitve prihodnji ponedeljek še dvomljiv. Sporazumljenja v Postojni nihče pričakoval ni, ampak zvedeti se je hotelo, kje je večina, drugič o dvomljivosti ponedeljske volitve niti govora ni, kajti v ponedeljek voli se poslanec za deželni zbor in je

jedini kandidat Hinko Kavčič. Volitev za državni zbor pa je še le 6. decembra, kar bi uradni listi vendar morali vedeti. — Nekemu čudaku se v „Slovenca“ čudno zdi, da so volilci logaški prišli v nedeljo v Postojino. Nam se to prav nič čudno ne vidi, saj je bilo sklenjeno, da se bode še le v Postojini definitivno postavil kandidat in klub narodnih poslancev je baš v ta namen sklical shod. Zategadelj se je le čudnemu čudaku čuditi.

— (Drobne vesti.) Pri računskem oddelku deželne vlade kranjske zvršile so se nastopne premembe: Oficijal Viktor Colloretto imenovan je računskim revidentom, asistent Josip Modic računskim oficijalom, praktikant Pavl pl. Del Negro računskim asistentom. — V Trstu poročil se je lesni trgovec Fran Abram z gospico Ireno Pertotovo. — Dve mesti svetnikov razpisani sta pri deželnem sodišči v Trstu. Prošnje v 4 tednih, počenši od 12. novembra. — Spomin mrtvih mesto na Vernih duš dan praznovali so v Trstu dne 22. t. m.

— (Posojilnica in hranilnica v Trstu.) Preteklo nedeljo bil je v Tržaški čitalnici po društvu „Edinost“ sklican shod, katerega se je udeležilo do 100 Slovencev in Hrvatov, mej njimi državni poslanec M. Vošnjak, deželna poslanca Slavoj Jenko in Spinčič in drugi. Shod otvoril je g. Nabergoj, za njim govoril je M. Vošnjak, razlagajoč namen in pomen posojilnic. Tajnik V. Dolenc govoril je o pravilih nameravane zadruge (z omejenim poroštvom), ki bode osnovana na delnice po 50 gld. in na tedenska uplačila po 20 kr. (celih pet let). Po kratki debati in mali premembi vsprejela so se pravila, katera se bodo trgovskemu sodišču predložila. V definitivni odbor, ki ima preskrbeti uknjižbo, pričetni in voditi zadrugo, so bili voljeni gg.: Fran Dekleva, trgovec; Ivan Mančkoč, trgovec; dr. Simon Pertot, zdravnik; Karol Schmidt, denarničar del. podp. društva; Matija Šorli, c. kr. poštni kontrolor; J. M. Vatovec, veleposestnik; Matej V. Živic, inženjer. Ti gospodje bodo izvestno takoj storili vse korake, da se ta za Slovane v Trstu velevažni zavod, kmalu užitvori.

— (Slovenskega kluba na Dunaji) drugi večer bode v soboto, 27. nov. t. l. v dvorani „Hôtela Royal“ I. Singerstrasse 3, mezzanin, na levo. Na dnevnem redu je berilo g. Jos. Ciperla: „O narodni vzgoji“. Začetek ob 8 uri zvečer.

— (Zbirko formularov za slovensko uradovanje pri sodnijah) spisuje g. Anton Levec, c. kr. sodniški pristav v Sevnici. Izšla bode v 3 zvezkih, prvi formule za redno postopanje, drugi za izredno, tretji formule za postopanje v nespornih zadevah, vključno. Prvi zvezek, obsežajoč blizu 400 obrazcev (za upisavanja, odloke, razsodbe itd.), pride kmalu po Novem letu na svetlo. Formulari so na novo sestavljeni in je g. spisovatelj pri tem primerjal tudi druge slovanske jezike. Vabila na naročbo te prepotrebne knjige razposlala se bodo ob svojem času.

— (Razdelitev državne podpore za ovčarstvo v letu 1886.) Z državno podporo kupila bode c. kr. kmetijska družba ovne in ovce ukviškega plemena, ter jih bode razdelila po sklepu glavnega odbora mej sledeče gospodarje: 1. V gorenjski pokrajini: Franjo Debeljak iz Sobotnice, Simon Zima z Dovjega, Matija Podobnik iz Osredka, Janez Žvan iz Srednje vasi, Anton Vester iz Zagorice, Tomaž Žavbi iz Zgornjega Tuhinja, Mat. Šifrer iz Žabnice. — 2. V notranjski pokrajini: Ant. Obreza iz Bezuljaka, Franjo Krečič z Vrhpolja, Jos. Štefančič iz Hotederšice, Franjo Gorup iz Matenje vasi, Janez Rupnik iz Črnega vrha, Ignacij Petkovšek iz Zaplane, Anton Žele iz Trnja. — 3. V dolenski pokrajini: Josip Kralj iz Plemberka, Josip Centa iz Cente, Matija Plut iz Vranovč, Anton Turk iz Bršlina, Anton Lovše iz Slivne, Martin Škof iz Radovice, Janez Straus iz Cegelnice. Prvi imenovan v vsaki pokrajini dobi jednega ovna in jedno ovco, drugi vsi pa po jednega ovna. Ako bode mogoče kupiti več kot 21 ovnov, oziralo se bode v prvi vrsti na sledeče gospodarje: Andrej Sodija iz Zaspaga, Ivan Zupanec iz Martinjega vrha, Janez Papper iz Dola.

— (Originalna ženitev.) „Hrvatska“ priobčila je predvčerajšnji številki nastopni dogodek. Pred nekoliko tedni zaljubil se je nek uradnik v hčer tukajšnjega trgovca. To bi nič ne bilo, da se tudi ona ni vanj zaljubila. Ko se je on slednjikrat z njo razgovarjal, reče mu ona: Pojdi k mojemu očetu in prosim ga moje roke. On ti je ne bode od-

rekel, a ne smeš mu zatajiti svojih gmotnih razmer. Ako mu vse po resnici poveš, bode mu ugaljalo in vse bode v redu. Mladenčič ide k očetu in nastal je dvogovor: Dobro jutro! — Dobro jutro! Česa želite? — Da odkritosrčno povem, roke vaše hčere Berte. — Tako... tako —, ali imate kaj premoženja? — Ne, prav nič. — Torej imate pač brez dvojbe dolgove? — Imam. — Koliko? — 800 gld. — Vi ste celo frak vzeli na posodo, v katerem ste prišli prosit za roko moje hčere? — Žal, res je! — Vi ste mi originalen ženin! — Vaše priznanje me veseli! — Ali Vas pa moja hči mara? — Da. — Vi bi radi z mojimi denarji živeli? — Prav rad, kajti kot avskultant imam jedva toliko, da morem sam životariti. — Trgovec prikima z glavo in pokliče Berto k sebi. Berta mu pove, da ljubi iz vse duše mladeniča. — Tako... tako... ti ga gotovo že dlje poznaš? — Da, oče! — Je li častit mladenič? — Gotovo, sicer bi ga ne ljubila. — Poznaš li njegovo obitelj? — O, oče, jako dostojni in pošteni ljudje so! — „No, naposled nemam ničesar proti tej ženitvi“, reče oče, gre k mizi, vzame 10 stotakov, pa jih izroči mladeniču: Na, sedaj idi in poplačaj svoje dolgove. Opoludne pridi k meni na obed. Kadar bodeš sam hčer imel, pazi, da dobiš zeta, ki te bode manje stal, nego ti mene.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berlin 25. novembra. Prestolni govor pravi, da je nemške politike namen, ohraniti mir in jedinstvo mej vsemi velesilami. V to svrhu uporabljala bode upliv, ki ga uživa Nemčija po svoji miroljubivosti, po splošnem zupanju, tesnem prijateljstvu cesarja z obema sosednima cesarskima dvoroma in vsled tega, ker v sedaj visečih vprašanjih ni prizadeta.

Peterburg 25. novembra. „Journal de St. Péterbourg“ je poizvedel, da je Rusija varstvo ruskih podanikov v Bolgariji izročila Nemčiji, le v Vzhodni Rumeliji, kjer ni nemških konzulov, uživajo Rusi varstvo Francoske.

Berlin 25. novembra. Otvoritev državnega zbora. Prestolni govor poudarja kot najvažnejšo predlogo, da se začetkom novega računskega leta vojska zopet pomnoži. Dalje naznanja prestolni govor, da se bode predložil zakon za preskrbovanje vojaških udov in sirot, zakon o povišanju matrikularnih donoskov, kreditna predloga z ozirom na nedostatek sladornega davka v letu preteklem ter naglaša, da treba zvišati indirektne davke. Prestolni govor potem poudarja, da treba nadaljevati socialno-politično zakonodajstvo, naznanja predloge zakonov, s katerimi se bode zavarovanje proti nezgodam razširilo na širše kroge, invaliditetni zakon z državno podporo, ustanovitev semenišča za orijentske jezike, znižanje odvetniškega pristojbinskega reda. Razmere mej Nemčijo in vsemi inozemskimi državami so prijazne in povoljne.

Praga 24. novembra. Pri dopolnilnih občinskih volitvah zmagali so vseskozi češki kandidati.

Budimpešta 24. novembra. „Pester Lloyd“ zanikava, da bi bil pismen dogovor mej Avstrijo in Anglijo.

Sofija 24. novembra. Agitaciji Grujeva in Bendereva se je posrečilo, osnovati zaroto mej topničarskimi častniki v Šumli. A vlada prišla je zaroti na sled in zaukazala strogo preiskavo.

Zahvala.

V imenu podružnice sv. Cirila in Metoda „Beljak in okolica“ zahvaljujem se vsem, ki so pripomogli, da se je podružnica naša ustanovila, vsem ki so se prvega zbora v tako lepem številu osobno udeležili ali pa s telegrami in pismi navdušenje za našo podružnico povišali. Hvala č. gosp. župniku Inku za izvrstni slavnostni govor in pevcem za njih lepo petje.

Hvala gospodoma, ki sta zastopala ljubo nam sestro Celovsko.

Št. Lenart pri sedmih studencih, 22. novembra 1886.

Matija Wutti l. r.
predsednik.

Tujci:

24. novembra.

Pri obhajenju: Wagner z Dunaja. — Prettner iz Budimpešte. — Jiglich z Dunaja. — Levstik z Vrhnike. — Sruh, Bach z Dunaja.

Pri obhajenju: Hank, Polak z Dunaja. — Jombart iz Rudolfovega. — Blau, Stern, Schwarz, Heller, Hausner, Decker z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
24. nov.	7. zjutraj	743-80 mm.	-3.6° C	sl. svz.	d. jas.	0-00 mm.
	2. pop.	743-38 mm.	5.0° C	m. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	744-84 mm.	2.0° C	m. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura 1.1°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	84 gld.	05 kr.
Srebrna renta	81	75
Zlata renta	114	60
5% marena renta	101	30
Akcije narodne banke	882	—
Kreditne akcije	292	20
London	126	05
Srebro	—	—
Napol.	9	95
C. kr. cekini	5	93
Nemške marke	61	75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
Ogrska zlata renta 4%	104	60
Ogrska papirna renta 5%	93	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	123	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	99	70
Kreditne srečke	100	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	117
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	25

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno Schumacher. zdravi, kar dokazuje na stotine priznanih iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749-7)

LEKARNA TRNKOCZY.

■ zraven rotovža v Ljubljani. ■

Razpošilja se vsak dan po pošti.

R. DITMAR,

c. kr. dpriv. tovarna za svetilnice na Dunaji,

priporoča

petrolejske mizne in viseče svetilnice

solidno in okusno narejene,

po najnižjih fabriških cenah.

Solnčne in velikanske solnčne svetilke

z nepresegljivo svetlobo.

(693-6)

POZOR:

Z velikansko reklamo proslavljajo se s pompeznimi glasečimi se imeni petrolejske svetilnice in petrolejske svetilke, ki pa v resnici nimajo nikake ali pa le majhno praktično vrednost. Omenjajo to, moram opozarjati, da od nekaj že pazljivo zasledujem vsak napredek v razsvetljavanju in res dobro prirejam občinstvu solidno in ceno, posebno treba omeniti, da so interesi kupujočega občinstva najboljše zavarovani pri staroslovni in znanej firmi.

„Ditmar-svetilnice“ spoznajo se po zgornjem tovarniškem znamenju in se dobivajo v mojih zalogah na Dunaji, v Budimpešti, Pragi, Lvovu, Trstu, Berlinu, Monakovem, Milanu in v Varšavi, kakor tudi v drugih boljših prodajalnicah svetilnic.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld.

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6.

(787-27)

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigovodnih knjigah:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj že nenatisnjenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvalečen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, zginila mu bode za trenotek skrb za vsakdanji pičli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo protinjeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala) življenju. «Humor izgubljen, življenje izgubljeno», pravi K. Bühler

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(715-7)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je

pristna francoska

GALERTA (Osteocolle saus odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastonj. (840-4)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Marker

se takoj vsprejme.

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(868-2)

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

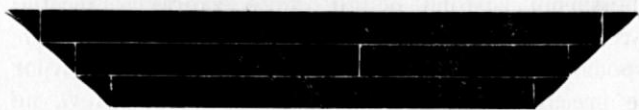
ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856-4)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Oznanilo.

Ker mi v tesni prodajalnici v Židovskih ulicah ni mogoče slavni gospodi povsem ustrežati

prevzela sem k praznikom prostorno prodajalnico

v novi hiši tik „kazine“,

(Šelenburgove ulice).

(860-3)

Najljubnejše vabim slavno občinstvo za obilni obisk.

MARIJA DRENIK.

Oklic!

vsem bralcem tega cenjenega lista.

Ker mislim popolnem opustiti svoje provincijalne podružnice in prevzeti neko tovarniško podjetje, prodam vse svoje blago za četrtino vrednosti, namreč

vse po 97 kr.

97 kr. 1 moški klobuk iz mehke klobučevine v vseh barvah.	97 kr. 1 tricot-obleka za dečke ali deklice, hlače in telovnik.	97 kr. 1 žensko spodnje krilo, pleteno s programi.	97 kr. 1 volnene hlače (sistem Jägerjev) za moške.
97 kr. 1 ženska srajca z vezanjem iz najfinjšega šifona.	97 kr. 1 moška srajca iz finega šifona, kretona ali oksforda.	97 kr. 1 par elegantnih suknjenih čevljev za doma.	97 kr. 6 otirac, križast uzorec, obrobljene.
97 kr. 6 parov nogov. čic jedne barve ali progaste.	97 kr. 3 pare nogov. čic za ženske, dobre baže.	97 kr. 1 volnen jopič za moške in ženske.	97 kr. 1 kaset s 10 komadi angleških pristnobarvastih žepnih robcev v razl. barvah.
97 kr. 1 dober namizni prt, bel, damasten ali barvast.	97 kr. 6 prtčev, belih ali barvastih, damastni uzorec.	97 kr. 6 prtčev za brisanje posod iz sivega platna s prog.	97 kr. 3 šali iz fine volne, v živih barvah, z resami.
97 kr. 1 moške hlače, varstvo proti mrazu, velike.	97 kr. 1 predposteljna preproga iz jutelja, desinovana.	97 kr. 1 žensko ogrinjalo, veliko.	97 kr. 1 užigalo z mehničeno pripravo, da se samo prižge.
97 kr. 1 umeteljna pipa iz morske pene s pokrovom.	97 kr. 1 smodnik iz pristne morske pene.	97 kr. 3 žepni robci iz fine Lyonske svile, v različnih barvah.	97 kr. 1 medaljon, najnovejši facon, s kameni.
97 kr. 1 ženska pahljača, fino poslikana, modna.	97 kr. 1 urna verižica iz umetnega zlata s privezkom.	97 kr. 1 prstan z brilantom, ponarejeni kameni.	97 kr. 6 žlice iz pristnega Londonskega britanija srebra.
97 kr. 1 bracelet, jako okrašen s kameni.	97 kr. 2 svečnika iz pristnega Londonskega britanija srebra.	97 kr. 1 zajemalnica za juho iz prist. Londonskega brit. srebra.	97 kr. 1 garnitura: 1 ženski medaljon, 1 par uhanov, 1 prstan iz bron s smaragdi, 1 par manšetnih gumb s patent. zaponko.
97 kr. 12 kavinskih žličic iz pravega Londonskega brit. srebra.	97 kr. 3 mizni noži iz pristnega Londonskega britanija srebra.	97 kr. 6 francoskih vilic iz prist. Londonskega britanija srebra.	

Razpošilja se proti poštnemu povzetju; vse neugajajoče blago se zamenja ali se pa denar povrne.

J. H. Rabinowicz, Dunaj, 3. okraj, Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

(835-3)